

Jaroslav Štefec: USA v poslední době zažily hned dvě události

 infokurýr.cz/n/2024/07/27/jaroslav-stefec-usa-v-posledni-dobe-zazily-hned-dve-udalosti

kurýr

27. července 2024

USA v poslední době zažily hned dvě události, které lze bezpochyby označit za součást pokusu o státní převrat. První událost, atentát na prezidentského kandidáta Donalda Trumpa, skončila neúspěchem. Trump přežil, pokračuje v kampani a hrneček s jeho podobou a uraženým ouškem se stal jedním z jejích nejúspěšnějších symbolů.

Druhou událostí bylo definitivní odstoupení dvaosmdesátiletého “Joe” Bidena, bojujícího se stále viditelnější demencí, z klání o další post (rádoby) nejmocnějšího člověka planety. Bidenovou nástupkyní v pozici kandidáta demokratů na prezidenta USA se vzápětí stala šedesátiletá viceprezidentka Kamala Harrisová. Podle Wikipedie politička, advokátka, státní zástupkyně, právnička a spisovatelka. Podle názoru lidí, kteří ji znají, politická nula a prázdná nádoba bez vlastního názoru. A ač to z její kariéry na první pohled nevypadá, zřejmě i s IQ a schopnostmi, plně srovnatelnými s českými politickými hvězdami Černochovou, Pekarovou, Němcovou, nebo mladou a krásnou Danuší Nerudovou.

Je jasné, že podobná figurka by se velmi hodila současné americké administrativě, ovládané liberálními demokratickými jestřáby. Neměla by totiž nejspíš sebemenší „problém“ s realizací jakéhokoliv jejich nápadu. Dokonce ani se stisknutím onoho pověstného červeného tlačítka, otvírajícího poklopy sil strategických raket a zvedajícího do vzduchu těžké bombardéry, naložené jadernými pumami a střelami s plochou dráhou letu. Jako žena, otevřeně podporující imigraci (její asi jediná mediálně prezentovaná politická agenda), spojující v sobě snad

všechny “nebílé” genotypy, vyskytující se na území USA, by navíc mohla ve volbách získat hodně hlasů „nebílych“ Američanů a samozřejmě i žen.

Takže volba značka ideál? Ne tak docela. Nominace Harrisové do prezidentského klání totiž těžce ranila ego exprezidenta Baracka Obamy, který s pozicí prezidentské kandidátky najisto počítal pro svou “lepší polovičku” Michelle. Její nominace a případné vítězství by mu umožnily de facto ovládat USA další volební období, protože není nejmenších pochyb, kdo by stál za všemi politickými kroky Michelle coby prezidenta v sukních. Proto také Harrisové okamžitě odmítl podporu.

Obamova lobby navíc má v demokratické straně výrazně navrch nad lidmi Joe Bidena. Ti sice chytře využili situace a prosadili jmenování Harrisové dříve, než se „obamovci“ stačili sešikovat, ale tím tato „hra na demokracii“ určitě nekončí. Harrisová také moc nesejí majitelům zbrojařských korporací. Těm samozřejmě vyhovují války, ale vedené pokud možno hodně daleko od amerických břehů. Masivní vlna jaderných úderů na území USA není ani pro jejich byznys optimální vyhlídkou a nejspíš by znamenala i konec nadějně se rozvíjejících kšeftů na Ukrajině a ve vazalských státech NATO a EU. O to asi opravdu nikdo nestojí.

Zdá se, že politická situace v USA definitivně spěje ke třetímu dějství. Teď budu trochu fabulovat, ale nejpravděpodobnější událostí, která nás v nejbližší době čeká, bude na půl žerdi spuštěná americká vlajka nad Bílým domem. Joe Bidena, z něhož se po odstoupení z boje o znovuzvolení stala podle amerického politického žargonu „chromá kachna“, vlastně už nikdo nepotřebuje a jeho další setrvání na postu prezidenta USA už jen nahrává Donaldu Trumpovi a republikánům. Pokud v nejbližší době „tiše zesne“, bude to všemi zainteresovanými rozhodně přijato s ulehčením, ne-li s povděkem.

Kamala Harrisová se vzápětí oficiálně stane v pořadí 47. prezidentem USA a první ženou na této pozici. Bude vystupovat přísně podle připravených not, aby pomohla demokratům získat co nejvíce hlasů a prošlapávala “ženskou stezku” Michelle Obamové, která nastoupí na její místo prezidentské kandidátky. Demokraté jí okamžitě vysloví důvěru a Obama se vrhne do kampaně na její podporu s penězi, už bez problémů uvolněnými původními podporovateli Bidena. A Trump? Bude se muset vyrovnat s novou situací, hlavně s podstatně silnějším protivníkem, na jehož straně navíc bude faktor, nazývaný „korespondenční volby, jejichž dobrodiní ostatně poznáme v příštím roce i tady, v maličké a bezvýznamné zemičce uprostřed Evropy.

Nejsem samozřejmě Sibyla. Nakonec to všechno může být i úplně jinak, ale nám tady v ČR stejně nezbyvá, než trpně čekat. A se zájmem sledovat zděšení mezi českými tzv. “politiky”, ještě před pár dny nadšeně adorujícími moudrého Joea a dnes netušícími, ke komu se přitulit, aby náhodou neupadli v nemilost.

Jaroslav Štefec fb

